

Mannens gamla skamliga moral

Tidningen Arbetet 1989

Kvinnor som ifrågasätter manssamhällets värderingar har i alla tider förföljts, förlöjligats, sjukförklarats eller på annat sätt nedtystats. Detta drabbade även Hjärdis Levin när hennes bok "Testiklarnas herravälde" kom våren 1986.

"Testiklarnas herravälde" som kommer i ny upplaga nu i maj beskriver sexualmoralens historia från 1880-talet till nutid. Den visar att feminismen och sexualliberalismen stått i motsatsförhållande till varandra, att sexualliberalerna aldrig har varit intresserade av att frigöra kvinnan för hennes egen skull. Myten om mannens "obetingliga sexuella drift" har stötts av forskare som Freud och av författare som Strindberg. Vetenskapen och litteraturen har, gång på gång, betonat faran med att mannen betvingar sin biologiska natur.

Denna sexualmoral har i första hand drabbat kvinnorna. Män smittar sina hustrur med veneriska sjukdomar, mödrar smittar i sin tur sina nyfödda barn. Ett oräkneligt antal kvinnor har under århundraden blivit sterila och sjuka, fått cancer och missfall, fött sjuka barn och dött i förtid – som en direkt följd av en sexualmoral som de själva inte har definierat, och sällan velat ha. Det var bland annat denna myt om mannens obetingliga sexualdrift som de första feministerna ifrågasatte och kämpade mot. De efterlyste en sexmoral som tog hänsyn till kvinnors och barns hälsa, och de ville att män skulle uppfostras till sexuell självkontroll.

I "Testiklarnas herravälde" klargör Hjärdis Levin det viktorianska pryderiet, vad det var en reaktion mot, och författaren visar på kultursadismens utveckling. Parallellerna mellan då och nu tydliggör; än i dag fungerar myten om den manliga sexualdriften som en ryggmärgsreflex och åberopas när det gäller våldtäkt, incest, prostitution och otrohet.

"Testiklarnas herravälde" ifrågasätter 60-talets sexrevolution och Levin menar att det för kvinnornas del var en kontrarevolution. Detta var som en bomb i salongerna.

Så kallat medvetna och frigjorda skribenter och sexualprofeter, främst män, reagerade förorättat, känslomässigt och i det närmaste hysteriskt på Levins bok. Här har de ställt upp på kvinnans frigörelse – självuppfostrande "pillat på kvinnans klitoris", som någon uttryckte det – och så detta!

Debatten, som var osaklig och minst sagt flummig, reducerades till att handla om en enda sak; Hjärdis Levins privata syn på sex. Hon beskyldes för sexualfientlighet och för att i boken mana kvinnor att vägra sex med män. Få var de som analyserade Levins analys med det allvar som hennes tioåriga forskningsarbete förtjänade. Titeln i sig är provocerande. Anette Kullenberg skrev i Aftonbladet att Levin kunde åtminstone ha valt en "mysigare titel av typen Killar, skärp er". Men Hjärdis Levin är historier, forskare och känd feminist sedan ett tiotal år – hon flörtar inte. och detta är kanske det värsta, en kvinna som skriver om den manliga sexualmoralens politiska betydelse och därtill med ett rakt, så kallat manligt språk. Författaren presenterar fakta, och hon ursäktar inte.

I ett annat århundrade kunde Hjärdis Levin ha utpekats som häxa, men det är inte kutym idag att bränna kvinnor på bål. Metoderna är andra. Kvinnor som ifrågasätter manssamhällets värderingar och sexualmoral kallas istället för frigida nuckor. Temat på sippa kvinnor kan varieras i det oändliga och så har mången feministisk kamp tystats, och så försökte man även förringa Levins historiska analys.

Jag läste boken då och jag har läst den igen – ingenstans står det något om att kvinnor ska vägra sex med män. Vad Levin däremot skriver är att kvinnor bör ha i åtanke att varje man är en hälsorisk så länge denna myt om "den obetingliga naturdriften" råder. Så länge förnekas kvinnans rätt att kontrollera och bestämma över sin egen kropp.

Levin skriver att den gamla kvinnomoralen (som med negativ klang kallas nymoralism) är befrämjande för kvinnofrigörelsen. Och hon skriver att "... kvinnans frigörelse förutsätter frihet från sexuella sjukdomar och sexuellt slaveri, frihet att träna kroppen och hjärnan. Om vi kvinnor ska kunna hävda oss på livets och samhällets alla områden måste vi vara friska".

Kampen för sexuell frigörelse, menar Levin, har inte letts av kvinnor utan av män i mäns intresse: "De fördelar, om det finns några, som vi kvinnor vunnit, har vi fått mera trots den sexuella frigörelsen än tack vare den".

P-piller ses som symbolen för att kvinnor har fått möjlighet att erövra sin sexualitet. Min egen forskning om pillrets sociala, medicinska och politiska effekter visar dock på motsatsen. (Kvinnans frigörelse handlar f ö inte bara om friheten från att bli gravid). Det har gjorts försök med hormonella p-medel för män men forskningen har stupat på att männen blir impotenta. Därför lanseras de inte. Och hade de lanserats och man i efterhand hade upptäckt en biverkning som impotens så hade medlet med säkerhet avregistrerats.

Impotens ses som en allvarlig biverkning, när det gäller män. En av de vanligaste biverkningarna hos kvinnor som äter p-piller är minskad sexuell lust. Men i en kultur där en kvinna som bejakar sin sexualitet ses som en dålig kvinna, där tas en sådan biverkning inte på allvar. Hade det funnits samma ansvar för kvinnans sexualitet som för mannens hade p-piller inte funnits idag – av samma skäl som det idag inte finns för män. Detta är yttersta beviset för att p-piller inte skapats för kvinnans sexuella frigörelse och att det inte skett någon egentligen revolution för hennes del. P-piller kan inte gynna erövrandet av sexualiteten då de gör kroppen stum. Men däremot gynnar de myten om mannens obetingliga sexualdrift.

Hjärdis Levin har efter bokens utgivande 1986 kunnat konstatera att allt som sagts i aids-debatten redan hade sagts i "Testiklarnas herravälde". Hon skriver att vi i dag, liksom på 1880 talet, står vid en vändpunkt, och om aidshotet inte ska utarma sexuallivet än mer måste en annan sexualmoral än den rådande debatteras och formuleras.

"Med kondom som det stora trumfasset i det nya sexlivet" söker man bibehålla det gamla mönstret med kortvariga, tillfälliga förbindelser och "äktenskaplig otrohet" skriver Hjärdis Levin och menar vidare: "Få tänker på att det "välskyddade" samlaget kan vara farligt – ur själslig synpunkt". Förhoppningsvis har debatten om framtidens sexualmoral mognat så pass att den idag kan erkänna "Testiklarnas herravälde" som det tunga debattinlägg den är.